

er mindre fråds, hvor der er en større omkostningsbevidsthed, og hvor der er en langt stærkere drive i kommunerne til at få private penge i spil i forhold til byfornyelse.

Og det er det, der samlet set gør, at man faktisk godt kan spare, samtidig med at man får noget mere byfornyelse. Det er sådan set ikke så svær en øvelse, når man ser det på den facon.

Tak til Det Konservative Folkeparti og Venstre, ja, til alle partierne. Der har været et spørgsmål, der er gået igennem hos flere ordførere, og det har været, hvorvidt vi også ville kigge på honorarudviklingen og honorarprincipperne. Svaret er ja, det vil vi gerne. Vi har sendt en undersøgelse over til udvalget om, hvordan honorarerne var i byfornylsessammenhæng, og der er meget, der tyder på, at der ikke er den tilstrækkelige bevidsthed om, at man også kan lave gode løsninger til billigere penge.

Vi er i gang med og vil meget gerne diskutere en vejledning med udvalget, hvor vi går ind på mere faste honorarer for bestemte ydelser. Det kan lyde let. Det er sådan set lidt svært, for man skal jo have dissekeret, hvilke ydelser der udløser hvilke penge. Men jeg vil være meget glad, hvis det her også kunne gå ind i vores politiske drøftelser. Så det er i hvert fald en klar åbning for og imødekommelse af noget af det, der har været nævnt her.

Jeg vil også gerne sige, at jeg synes, det er godt, at Folketingets partier så klart skærer igennem og siger, at vi gerne vil have mere for de samme penge, og at vi tror på, at det kan lade sig gøre.

Når jeg tror på, at det kan lade sig gøre, så er det, fordi vi lægger vægt på så mange dele af byfornylsesprocessen, først og fremmest et ordentligt, præcist beslutningsgrundlag, så der ikke kommer så mange mertilsgn eller ekstrabevillinger, som det også hedder.

Det er noget af det, der har været en torn i øjet på mange, at pludselig er en byfornylsessag skredet ud over sine grænser på noget, som man dybest set – hvis man havde gjort sig nogle anstrengelser – kunne have forudset, inden man startede sagen. Så det med beslutningsgrundlaget synes jeg og regeringen er utrolig vigtigt. Og så er det selvfølgelig også vigtigt, at ikke alene kommunerne har et incitament til at være omkostningsbevidste, men at også ejerne og andelshaverne har det.

Jeg ved godt, vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at der er kommet mange henvendelser – fru Annie Lunde Hansen var også inde på

det – i forhold til høringssvarene. Der er flere organisationer, der har peget på forskellige problemer, som de nu så, og en af dem har været andelshaverne. Og det er faktisk rettet i lovforslaget.

Så jeg tror, man skal prøve, om jeg så må sige, at se, hvilke høringssvar og hvilke breve der knytter sig til udkastet, der har været til høring, eller knytter sig til det egentlige lovforslag, for de tal, som hr. Keld Albrechtsen nævnte, med 500 kr. i lejeforhøjelse for andelshaverne, er i hvert fald ikke nemt at dokumentere. Det mener jeg faktisk ikke der kan komme ud af det her lovforslag.

Uden at jeg skal bevæge mig ind i den dér interessante diskussion, som hr. Lars Kramer Mikelsen og hr. Egil Møller havde om huslejedannelse, så vil jeg dog alligevel komme med den bemærkning til hr. Egil Møller, som vil have, at boligen skal være en vare: Jamen hvis nu en vare er en mangelvare, hvad sker der så med prisen? Og hvem er den stærke part i det spil? Det er jo ikke den lejer, som har stået på en venteliste i 10 år, vel?

Derfor er vi nødt til at have en lov, der regulerer det her område. Vi kan altid diskutere, om den skal ændres på et andet tidspunkt. Det er jeg parat til. Der er nedsat et udvalg nu til at se på det her, men dybest set er det ikke noget, der kommer byfornylsesloven ved, og jeg vil i hvert fald sige, at byfornylsesloven her giver en meget god håndsækning til ejere, giver den håndsækning, at man selv kan bestemme sin lånetype. Det er en meget stor fordel for udlejerne. Så hvis de så også skulle have en højere husleje oven i, ville man vitterligt give – og det er det, Dansk Folkeparti vil give, kan jeg høre – udlejerne både i pose og i sæk. Og det er næsten for meget.

Så er der spørgsmålet om, hvornår det her lovforslag træder i kraft. Ja, det træder i kraft, når vi er færdige med det. Sådan som jeg kan høre meldingerne fra alle partier her bortset fra ét, er man parat, man har set, om jeg så må sige, skriften på væggen: at der laves meget byfornyelse, der laves også meget rigtig god byfornyelse, men der laves meget byfornyelse, der er for dyr i forhold til det, der kommer ud af det, og det kan gøres billigere.

Jeg hører også, at man samlet set siger, at vi ikke vil frådseriet; det er ikke nødvendigt at udskifte alle vindueskarmene; det er ikke nødvendigt fuldstændigt at totalrenovere.